

РЕШЕНИЕ

№ 115

гр. Бургас , 18.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, I СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и девети април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **АНДОН В. ВЪЛКОВ**

при участието на секретаря **КРАСИМИРА М. АНДОНОВА**
като разгледа докладваното от **АНДОН В. ВЪЛКОВ** Административно
наказателно дело № 20202120203526 по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 - 63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на М. П. Н., ЕГН *****, срещу Наказателно постановление № 20-0769-002417/30.07.2020 г., издадено от началник на група към ОД на МВР - Бургас, сектор ПП, с което за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП, на жалбоподателката е наложено наказание „глоба“ в размер на 1100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

Жалбоподателката оспорва НП като незаконосъобразно. Посочва, че на въпросната дата и време /27.12.2019 г., 23:52 ч./ си е била вкъщи, на адреса в гр. Бургас, ж.к. Меден рудник, бл. ..., заедно със семейството си. След вечеря, към 22:30 ч. се приготвили за лягане и след това не е излизала навън. Твърди, че притежава собствено МПС - Фиат Пунто, което през това време било паркирано пред блока, в който живее, и е нямала необходимост да управлява чуждо МПС. Посочва, че познава Д.Ф., с който били съквартиранти в гр. София и предполага, че докато са живеели в общия апартамент, Д.Ф. е видял личните й данни от документите за самоличност и така ги е вписал в декларацията по чл. 188 ЗДвП. Прави искане НП да бъде отменено.

Жалбоподателката, редовно уведомена, не се явява в проведеното съдебно заседание на 29.04.2021 г., представлява се от адв. З. Ж. от БАК, който поддържа жалбата и прави искане за отмяна на НП.

Административнонаказващият орган - ОД на МВР - Бургас, сектор "Пътна полиция", редовно уведомен, не изпраща представител. По делото е изразено писмено становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и като съобрази

възраженията на страните, намира за установено следното от **фактическа страна**:

На 27.12.2019 г., в 23:52 часа, в гр. Бургас, на бул. Тодор Александров, до бензиностанция „Лукойл“-Ф563, в посока от ПВ Юг към кръстовище с ул. Спортна, автоматизирано техническо средство – стационарна система за контрол над скоростта – SITRAFFIC Lynx ERS400 с фаб. № 003059049644, засякла и заснела движещ се със скорост от 173 км/ч /след приспадната допустима грешка от 3%/, лек автомобил – „Ауди А6“, с рег. номер ..., собственост на Д. В. Ф., ЕГН ***** /л. 6 гръб/. Въведеното ограничение на скоростта в населеното място било до 80 км/ч. Въпросното нарушение било записано на файл с наименование снимка 0017.

За констатираното нарушение се пристъпило към съставяне на АУАН, като била изпратена покана по реда на чл. 40, ал. 1 ЗАНН до собственика на автомобила – Д. В. Ф.. На 02.04.2020 г. Д. В. Ф. попълнил декларация за предоставяне на информация във връзка с разпоредбата на чл. 188 ЗДвП, в която декларира, че на процесната датата и час - 27.12.2019 г., около 23:52 часа, автомобилът му - с рег. ..., е бил управляван от М. П. Н., ЕГН *****, с адрес: гр. Бургас, ж.к. Меден рудник, бл. ..., като посочил и номера на СУМПС.

На 23.04.2020 г., въз основа на попълнената декларация от собственика на автомобила - Д. В. Ф., св. Р.И. съставил срещу жалбоподателката Н. АУАН, като квалифицирал нарушението като такова по чл. 21, ал. 2 ЗДвП. АУАН бил съставен в присъствието на двама свидетели. На 10.07.2020 г. на жалбоподателката бил връчен процесния АУАН /л. 5/, който тя подписала и получила копие от него, заявявайки, че не е управлявала автомобила на снимката.

Въз основа на АУАН, на 30.07.2020 г. АНО издал и процесното НП, като възприел фактическата обстановка, описана в акта, поради което и на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП наложил на жалбоподателката наказание „глоба“ в размер на 1100 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца.

От разпита на свидетеля ... /баща на М. П. Н., л. 40 от делото/, се установи, че същият живее заедно със своята съпруга, дъщеря си и внука си, в едно домакинство на адрес: гр. Бургас, ж.к. Меден рудник, бл. На въпросната дата - 27.12.2019 г., М.Н. си била вкъщи и не била излизала. Дъщеря му имала л.а. Фиат Пунто, който бил в движение и тя си го карала.

Горната фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени и гласни доказателства и доказателствени средства.

От правна страна:

Жалбата е подадена в рамките на седемдневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

В конкретния случай съдът счита, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган – началник на Група към Сектор „Пътна Полиция“ към ОД на МВР - Бургас, съгласно Заповед с рег. № 8121з-515/14.05.2018 г., издадена от министъра на вътрешните работи. АУАН е съставен от компетентно (териториално и материално) лице – младши автоконтрольор към Сектор „ПП“ – ОД на МВР - Бургас, който безспорно е длъжностно лице на службите за контрол, предвидени в ЗДвП и който по силата на чл. 189, ал. 1 ЗДвП е компетентен да съставя АУАН за нарушения по този закон.

Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок.

Не се спори по делото, че към датата на констатиране на нарушението МПС с рег. номер ..., е било собственост на Д. В. Ф.. Няма спор и че процесното нарушение е заснето с автоматизирано техническо средство – стационарна система за контрол над скоростта, като от представения снимков материал /л. 6 и 31/ се вижда регистрационният номер на автомобила.

Въпреки това съдът счита, че наказателното постановление се явява незаконосъобразно, тъй като авторството на нарушението не е установено по несъмнен начин.

В случая, наказателното постановление е издадено въз основа на подадена от собственика на заснетия лек автомобил - Д. В. Ф., декларация по реда на чл. 189, ал. 5 ЗДвП вр. чл. 188 ЗДвП, в която е посочено, че на въпросната дата и час /27.12.2019 г., 23:52 ч./ автомобилът му е бил управляван от М. П. Н.. От свидетелските показания на св. Петко Николов обаче се установява обстоятелството, че на посочените в наказателното постановление място, дата и час процесният автомобил, с който е извършено нарушението, не е бил управляван от жалбоподателката М.Н.. В показанията си пред съда св. ... /л. 40 от делото/ посочва, че дъщеря му по това време си е била вкъщи и не е излизала, а и самата тя си имала свой автомобил, който бил в движение и си го кара. В тази насока са и твърденията на жалбоподателката Н. в подадената до съда жалба /л. 3 от делото/, посочвайки, че по това време на денонощието си е била вкъщи, заедно със семейството, и не е излизала навън, а автомобилът ѝ – Фиат Пунто с рег. ..., бил паркиран пред блока, в който живее. По отношение на направеното от нея предположение за достъп до личните ѝ данни от страна на собственика на автомобила – Д.Ф., докато са били в гр. София, съдът намира, че същото се явява житейски логично, още повече, като се отчете и обстоятелството, че в представената по делото административна преписка не се съдържа копие на свидетелството за управление на моторно превозно средство (което се явява и изискване по чл. 189, ал. 5 ЗДвП), а само е посочен номера му в декларацията – СУМПС 280152738. Така установеното от свидетеля Николов опровергава посочената от собственика на автомобила в декларацията по реда на чл. 189, ал. 5 ЗДвП вр. чл. 188 ЗДвП фактическа обстановка, поради което и декларацията /на лист 11/ следва да бъде изключена от доказателствения материал по делото.

От останалия доказателствен материал също не може да се изведе несъмнен извод, че нарушението е извършено от жалбоподателката М.Н.. По делото бяха направени усилия да бъде призован и разпитан собственика на автомобила - Д. В. Ф., но същият не се яви по делото, а след това и не беше открит на известния адрес.

Поради което и недоказана по безспорен начин се явява възприетата от АНО фактическа обстановка досежно авторството на нарушение, поради което и съдът намира, че административнонаказателното обвинение се явява недоказано.

Предвид изложеното, съдът счита, че атакуваното наказателното постановление, следва да се отмени изцяло.

Настоящия съдебен състав, обаче намира, че в преписката се съдържат данни за извършено документно престъпление по смисъла на Глава девета от НК, поради което и препис от делото, на основание чл. 205, ал. 2 НПК, следва да се изпрати на Районна прокуратура-Бургас с оглед преценка за извършено престъпление от общ характер.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 20-0769-002417/30.07.2020 г., издадено от началник на група към ОД на МВР - Бургас, сектор ПП, с което за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП, на жалбоподателката М. П. Н., ЕГН *****, е наложено наказание „глоба“ в размер на 1100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

ИЗПРАЩА, на основание чл. 205, ал. 2 НПК, препис от делото на БРП с оглед преценка за извършено престъпление от общ характер.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Административен съд – Бургас в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____